

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy Izba Wojskowa – Sąd Dyscyplinarny w składzie :

SSN Jan Bogdan Rychlicki (przewodniczący)

SSN Wiesław Błuś (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie dyscyplinarnej sędziego w stanie spoczynku ppłk. rez. M. L.,
po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2013 r. na posiedzeniu bez udziału stron, wniosków
o wyłączenie sędziów, na podstawie art. 39a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.
Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. 2012 r., poz. 952 -t. jedn. ze zm.)

p o s t a n o w i ł

**wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego:
J. B. R., W. B. i A. T. przekazać do rozpoznania Sądowi
Najwyższemu - Sądowi Dyscyplinarnemu.**

UZASADNIENIE

W czasie rozprawy przed Sądem Najwyższym Izbą Wojskową - Sądem Dyscyplinarnym prowadzonej w sprawie sędziego w stanie spoczynku ppłk. rez. M. L., uznanego przez Wojskowy Sąd Okręgowy - Sąd Dyscyplinarny w P. za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 37 § 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o ustroju sądów wojskowych, obrońca

obwinionego złożył wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie sędziów Sądu Najwyższego: E. M., J. S. i M. P.. Wniósł też „o wyłączenie od udziału w sprawie, w tym rozpoznania niniejszego wniosku sędziów: A. T., W. B., J. B. R., J. G., K. M., M. B., Z. K. i przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu- Sądowi Dyscyplinarnemu, albowiem nie da się utworzyć składu IWSN, w którego skład nie wchodziłoby sędziowie, których dotyczą przynajmniej niektóre argumenty, przemawiające również za wyłączeniem sędziów wyznaczonych do niniejszej sprawy” (pisownia oryginalna- uwaga SN).

Sąd Najwyższy Izba Wojskowa- Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

W Sądzie Najwyższym Izbie Wojskowej - Sądzie Dyscyplinarnym orzeka 8 sędziów. Zgodnie z treścią art.39a § 3 *in fine* ustawy Prawo o ustroju sądów wojskowych Prezes tego Sądu nie może orzekać w sądzie dyscyplinarnym. Żądanie wyłączenia sędziego Z. K. jest niezrozumiałe. W Sądzie Najwyższym Izbie Wojskowej nigdy nie było sędziego o takim imieniu i nazwisku. Sędzią Sądu Najwyższego był Z. S.. Zmarł on jednak w dniu 22 kwietnia 2010 r. Z kolei sędzia A. K. odszedł w stan spoczynku w dniu 15 marca 2012 r. Sędzia K. M. nie jest sędzią sądu dyscyplinarnego drugiej instancji. Sędziowie , których dotyczy wniosek o wyłączenie nie mogą, zgodnie z treścią art.42 § 4 k.p.k. w zw. z art.70 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów wojskowych w zw. z art.128 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, brać udziału w składzie sądu orzekającego w kwestii wyłączenia. Wprawdzie, co do zasady, złożenie wniosku o wyłączenie od orzekania wszystkich sędziów danego sądu nie może być skuteczne, bowiem wniosek tego rodzaju musi odnosić się do sędziów wyznaczonych do orzekania w konkretnej sprawie, to jednak zważywszy na to, że w momencie składania wniosku przez obrońcę obwinionego, uprawnionych do orzekania w tym przedmiocie pozostawało tylko czterech sędziów i trzech spośród nich musiało być wylosowanych do składu orzekającego, należało uznać, iż w tej wyjątkowej sytuacji, również sędziowie wylosowani, wobec treści wniosku obrońcy, nie mogą procedować w tej sprawie. Zachodzi zatem sytuacja, w której w Sądzie Najwyższym Izbie Wojskowej – Sądzie Dyscyplinarnym nie jest możliwe utworzenie składu trzech sędziów do orzekania w przedmiocie rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego:

J. B. R., W. B. i A. T.. Z tych powodów, w oparciu o treść przepisu art.39a § 4 ustawy Prawo o ustroju sądów wojskowych, należało przekazać wniosek o wyłączenie tych sędziów do rozpoznania Sądowi Najwyższemu- Sądowi Dyscyplinarnemu.

aw